

Námořník

Asonance

1. Krásná dívka v zahradě stála,
když námořník cestou kolem šel,
chtěla bys, dívko, ženou mou se stát,
tak volal na ni, když ji uviděl.
2. Ach, vzácný pane, já nesmím si vás vzít,
vždyť lásku svoji na širém moři mám,
už sedm roků, co mi odešel,
já mu však věčnou věrnost zachovám.
3. A co když dávno v bitvě zahynul,
anebo hrob svůj našel ve vlnách,
co když si dávno jinou dívku vzal
a na tvou lásku sotva vzpomíná.
4. Jestli snad milý v bitvě zahynul,
i já chci zemřít a vedle něj chci spát,
a jestli v moři ztratil život svůj,
pak chci i já život vlnám dát.
5. A jestli jinou krásnou dívku má,
zdraví a štěstí chtěla bych jim přát,
za mořem v dálce Bůh jim požehnej,
ať je jí věrný a ať ji má rád.
6. Vtom námořník dívku obejmul
a její tvář zlíbal tisíckrát,
[: neplač už dál, lásko jediná,
vždyť jsem to já, což mě nepoznáš? :]